

Socialezekerheidsrecht

Sociale zekerheidsrecht, Sociale zekerheid en vergrijzing: zorg(en) voor de toekomst (abstract)

Jo DE COCK
Administrateur-generaal RIZIV

In 2009 bestaat de sociale zekerheid 65 jaar. Maar de sociale zekerheid gaat niet op pensioen. Integendeel, grote uitdagingen wachten voor deze “solidaire rots in de branding”.

Volgens het jongste rapport van de studiegcommissie van de vergrijzing (juni 2008) zullen de budgettaire kosten van de vergrijzing op lange termijn toenemen van 22,6 % van het BBP in 2007 tot 26,9 % in 2030 en 28,9 % in 2050.

De belangrijkste componenten van deze stijging zitten vervat in de sector pensioenen (waarbij de gelijkschakeling van de wettelijke pensioenleeftijd voor M/V vanaf 2009 een feit is) en de sector van de gezondheidszorgen (vanaf 2008 ondergebracht in 1 stelsel). De andere uitgaven voor sociale bescherming kennen in de betrokken periode wellicht een dalende trend.

In de uiteenzetting zal ingegaan worden op de maatregelen die sinds het generatiepact (wet van 23 december 2005) in deze domeinen werden genomen.

Hierbij wordt aandacht besteed aan 4 essentiële aspecten:

- de financiële houdbaarheid van de sociale zekerheid;
- de maatregelen om het aantal bijdragebetalers op actieve leeftijd te verhogen;
- de instrumenten met betrekking tot het beheersen van de uitgaven;
- de initiatieven om de uitkeringen op een adequaat beschermingsniveau te handhaven.

Concreet zullen volgende elementen aan bod komen:

- de wetgeving op het vlak van de financiering (o.m. de wet van 31 januari 2007 tot wijziging van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact met het oog op de invoering van een nieuw systeem voor de financiering van de ziekteverzekering alsook de evolutie inzake alternatieve financiering);
- de wetgeving inzake de beroepsinschakeling voor arbeidsongeschikten (o.m. de wet van 13 juli 2006 houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen en inzake beroepsherinschakeling);
- de maatregelen inzake beheersing van de uitgaven (o.m. inzake de verantwoordelijkheid van de verschillende actoren, de sociale handhaving, de ontwikkeling van adequate zorgmodellen voor langdurige zorg);
- de wetgeving inzake de welvaartsaanpassing van de sociale uitkeringen en inzake de toegankelijkheid van de geneeskundige verzorging (OMNIO, integratie kleine risico's);

Deze ontwikkelingen zullen ook worden toegelicht aan de hand van relevant statistisch materiaal.

Tenslotte zullen een aantal prospectieve beschouwingen worden ontwikkeld over het “quo vadis” van de sociale zekerheid.